

HISTORISCH OVERZICHT VAN DE KONINKLIJKE HOCKEY CLUB LEUVEN

De Koninklijke Hockey Club Leuven werd in 1929 gesticht door Georges Scheers, Jean en Paul Vander Elst, Jacques en André Delvaux, Paul Schmit en J. Geerts.

Zoals bij iedere groepering met uitsluitend aanhangers van de werkelijke amateursport is de geschiedenis van haar eerste 50 jaren van bestaan doorweven geweest met gebeurtenissen van allerlei aard. Er werd ondermeer acht maal van installaties veranderd en vijf maal van clubkleuren.

Na de inschrijving voor de kampioenschappen in 1930, klimt de ploeg in 1933 reeds naar de Eerste Afdeling, doch dit slechts voor één jaar. Inderdaad, gezien ze voor de eerste maal van haar terreinen ontzegd wordt en ze daarom haar toevlucht moet zoeken in Tienen, waar ze de installatie van Racing ter beschikking krijgt, wordt zij om die reden onmiddellijk gedeclasseerd door de Belgische Bond.

In 1937 behaalt de Leuvense Hockey Club voor de tweede maal de kampioenstitel in Bevordering en deze maal blijft zij gedurende 10 jaar in Eerste Afdeling. Zij komt er zelfs toe regelmatig 3 Heren - en 2 Damesploegen voor competitie op te stellen tijdens de oorlogsjaren. Een hele prestatie !

Na wapenstilstand wordt de wederoprichting erg bemoeilijkt omdat verscheidene spelers terug onder de wapens waren geroepen of vrijwillig dienst hadden genomen, en de eerste Herenploeg komt opnieuw in Bevordering terecht.

In 1948 wordt een nieuwe start genomen met de oprichting van een Scholierenafdeling. De "eerste" representatieve ploeg van deze afdeling behaalt in 1952 het Scholieren criterium, t-t-z het equivalent van het huidige Kampioenschap van België voor Scholieren 1.

In 1954 viert de club haar eerste kwart eeuw van bestaan met de stichting van een Kadettenafdeling en met het internationaal tornooi, georganiseerd ter gelegenheid van haar verjaardag, alsmede de Champion-Beker, te winnen. De Club onderneemt tegelijkertijd ook een reeks van 25 achtereenvolgende officiële matches zonder nederlaag wat haar één jaar later brengt in de Eerste Afdeling van de Belgische Kampioenschappen en in de halve finale van de reeds genoemde Champion-Beker. De HCL sluit dit uitzonderlijk seizoen af door als eerste Belgische club (tot op heden nog steeds de enige) deel te nemen aan een tornooi in Yougoslavië.

Ondanks de opzienbarende overwinningen thuisgehaald op de Internationale Tornooien van Oostende in 1957 en van Reims in 1964 en de Kampioenstitel van België in de Tweede Afdeling Zaalhockey - de leuvenaars waren bij de allereersten die deze tak in België beoefenden - kent de HCL een moeilijke periode door een gebrek aan terreinen. Het werk dat de club gedurende 10 jaar heeft tot stand gebracht op het niveau van de jeugd ploegen gaat namelijk helemaal verloren door de talrijke verhuizingen waartoe zij gedwongen wordt (1956 : terrein van de Dreef ; 1958 : terrein Heuvelhof ; 1960 : Sportinstituut) om zich uiteindelijk te kunnen vestigen, nu 15 jaar geleden, te Blanden... in een boomgaard.

Ondanks een steeds kleiner wordend aantal spelers (18 in 1963 !) slaagt de club erin zich te handhaven in Eerste Afdeling, ondertussen Ere-Afdeling geworden, en dit tot in 1968 wanneer het tekort aan jonge spelers zich te sterk laat gelden. Nochtans wordt in 1966 opnieuw een Scholierenafdeling in het leven geroepen, maar daar er weer van voren aan moet gestart worden, is het pas in 1971 dat de eerste vruchten van haar titanenarbeid geplukt kunnen worden en dat het voor de Eerste Herenploeg mogelijk wordt zich weer bij de rangen van Tweede Nationale Afdeling te voegen (ex-Ere-Afdeling).

Ondertussen heeft de KHCL (zij werd immers "Koninklijk" in 1968) een clubhuis rechtgezet volledig ingericht door de leden en heeft zij een tweede en een derde terrein ingehuldigd op het tornooi ter gelegenheid van haar 40e verjaardag. Vijf jaar later, het jaar van haar 45e verjaardag, keert de Eerste Herenploeg nog maar eens terug naar Derde Nationale Afdeling, en komt op hetzelfde hiërarchisch niveau terecht als de representatieve Damesploeg, die uiteindelijk definitief op gang werd gebracht in 1969. Beide ploegen komen dan tot een prestatie, uniek in de annalen van de Belgische Hockeybond : zij klimmen namelijk samen, op twee seizoenen tijd, tot in de Eerste Nationale Afdeling. Vandaag nog mogen beide ploegen zich bij de elite van de belgische hockey rekenen.

De KHCL is op dit ogenblik één van de zeer belangrijke clubs van België, o.a. door het groot aantal ploegen die zij wekelijks voor officiële wedstrijden opstelt : 5 seniors-, 3 Dames-, 1 Scolieren-, 3 Kadetten-, 1 miniemen- en 5 Zaalhockey ploegen (Dames en Heren). Zij is één van de twee enige clubs van het Koninkrijk met ploegen gekwalificeerd voor de hoogste afdelingen van de kampioenschappen in elke categorie.

Haar jeugd ploegen hebben zich voortdurend, tijdens de 10 laatste jaren, geplaatst bij de besten van het land. Hiervan getuigen enkele bijzonder schitterende resultaten :

De Scholieren 1 hebben zich praktisch elk seizoen geplaatst voor de Eindronde van de Kampioenschappen (hierin worden de 4 of 6 beste ploegen gegroepeerd uit een honderdtal ploegen uit het land) ; zij behaalden 3 Kampioenstitels, 2 eerbare vermeldingen als Vice-Kampioen van België, 3 overwinningen op het Internationaal Tornooi te Douai waardoor zij definitief in het bezit kwamen van de Trofee, 1 overwinning en een finaleplaats voor de "Michelonnet-Trofee" (Perosa-Italië), 1 overwinning in de Henroden-Beker, enz...

De Kadetten 1 en de Miniemen 1 plaatsen zich elk jaar tussen de vijf eersten en behaalden vele overwinningen op tornooien.

Op nationaal vlak werden niet minder dan 13 spelers en speelsters dit seizoen uitgenodigd om de nationale trainingen te volgen. Eén van hen behoort zelfs tot de kern van de "A"-spelers van de Nationale Belgische Herenploeg.

In de loop van haar bestaan heeft de KHCL ook regelmatig deelgenomen aan tornooien in de meeste Europese landen.

Vorig jaar ging zij als eerste afgevaardigde van de belgische hockey, zowel op nationaal als op clubniveau, met 2 ploegen op rondreis door Zuid Oost Azië : Thailand, Hong Kong, Songapore, Maleisië.

Dit jaar ontvangt zij, als eerste, representatieve ploegen van Argentinië en Azië.

Volgend jaar zal zij misschien de eerste zijn om de belgische hockey bekend te maken op de Antillen en in de Caraïben.